

Tribuna

Mercè Ros Barberà, dirigent de l'USdA

Ja han passat les eleccions comunals. La nostra tasca és, i sempre ha estat, purament sindical, i no volem ni hem volgut fer política més enllà de les nostres competències. Per aquest motiu, ens ha semblat més coherent publicar aquest article després dels esdeveniments d'aquest diumenge.

Tanmateix, els darrers esdeveniments liberals i vistes les, sovint desafortunades, declaracions de l'encara existent partit del Sr. Pintat (a qui no s'ha pogut veure en cap aplec electoral), volem queixar-nos de les actituds liberals, que sovint denuncien "ingerències dels sindicats estrangers" en la "plàcida i organitzada" vida política andorrana. Així doncs, ens veiem obligats a recordar, fins i tot a aquells que sovint recomanen als altres que "mengin cues de pansa", que el joc és igual

Nosaltres també recomanem les "cues de pansa"

per a tots.

Senyors liberals, no ens poden criticar que ens veiem amb el Sr. José María Fidalgo, amb el Sr. Joan Coscubiela, el Sr. Bernard Thibault o fins i tot amb el Sr. Cándido Méndez. En primer lloc perquè el Sr. Méndez és president de la CES a Brussel·les, i els altres en són membres associats, igual que jo mateixa. Aquest tipus de relacions es podrien comparar amb les que el Sr. Pintat té amb altres col·laterals seus o les que el Sr. Pere Cervós, el Sr. Pere Canturri

(fill) o fins i tot el Sr. Tarrado tenen amb membres d'altres partits (Jordi Pujol, Artur Mas o Josu Jon Imaz) .

No pot ser que quan ens reunim amb els nostres col·laterals sindicals saltin mitja dotzena de braços amb les mans estirades enlaire, com aquell qui diu, senyalant amb la mà estesa i titllant aquestes relacions com a ingerències estrangeres, en un món PLANament qualificat com a no globalitzat, o com deia aquell eslògan del Sindicat d'Iniciativa dels anys 60, com

un *oasi de pau*. És evident que Andorra ha deixat de ser un *oasi de pau* polític i aquests últims dies en són una prova.

Podem entendre que la plana major dels liberals no facin venir els populars Acebes i Aznar, doncs en aquesta conjuntura no estan precisament de moda, i que recorrin a introduir a la palestra electoral andorrana personatges com Pujol o algun *kamaku* clenxat tipus Artur Mas, per continuar demanant el vot en favor d'aquells que continuaran sense fer res per canviar

les lleis socials.

Crec que per ara, i esperant que ben aviat canviïn les coses, estem legitimats a demanar ajuda a tots aquells sindicats i partits progressistes que vulguin participar a normalitzar o, si preferim, europeïtzar el nostre país, doncs des de casa nostra per ara no sembla possible. Demanem doncs que no s'escandalitzin ni Tarrado, ni Canturri, cada cop que, com ells, en període electoral o no, l'USdA demani el suport de les nostres idees als sindicats europeus. A partir d'ara qui sigui frare, que prengui candela!

Per acabar, voldriem saber si en les properes eleccions generals, i en cas que millorin el seu màrqueting, veurem a la palestra electoral el *Jordi Bush*, el *Josep Maria Aznar*, o el clenxat Artur Mas. Creieu que els veurem en els escenaris PLANencs?